

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และเป็นแนวทางการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยวิธีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยลักษณะของคำถามจะมีทั้งคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามแบบเปิด ที่ให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยลักษณะของแบบสอบถามมี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา

ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีลักษณะแบบมาตรวัด Likert Scale (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 107-108) จำแนกออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ด้านที่ 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ด้านที่ 3 ด้านนิสัยทางการเรียน

ด้านที่ 4 ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

ด้านที่ 5 ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 150 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.33 มีอายุระหว่าง 20-28 ปี จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.33 มีสถานภาพโสด จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.34 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการศึกษา วิทยาศาสตร์ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.33 เหตุผลที่เลือกเรียนสาขาวิชาดังกล่าว เนื่องจากตรงกับความต้องการของตนเอง จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.21 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.51 - 3.80 จำนวน 48 ราย

คิดเป็นร้อยละ 32.00 และระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาหรือมารดา พบว่า ส่วนใหญ่มีบิดาหรือมารดา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.33

5.1.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาพรวม

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.37) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 4.49) รองลงมาได้แก่ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่าเฉลี่ย = 4.48) ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย = 4.46) ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (ค่าเฉลี่ย = 4.24) และด้านนิสัยทางการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.19) ตามลำดับ

5.1.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจข้าพเจ้า (ค่าเฉลี่ย = 4.75) รองลงมาได้แก่ สมาชิกในครอบครัวให้ความรักแก่ข้าพเจ้า (ค่าเฉลี่ย = 4.72) ข้าพเจ้ามีความสนิทสนมกับสมาชิกในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 4.61) ข้าพเจ้ามีความผูกพันกับสมาชิกในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 4.56) และสมาชิกในครอบครัวจะรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า (ค่าเฉลี่ย = 4.51) ตามลำดับ และระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย = 4.49) เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาสามารถปรึกษากับสมาชิกในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 4.29) และสมาชิกในครอบครัวข้าพเจ้าทำกิจกรรมร่วมกัน ต่อเนื่องในวันหยุดสำคัญอยู่บ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย = 3.95) ตามลำดับ

5.1.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.48) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประารถนาที่จะสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย = 4.70) รองลงมาได้แก่ การเรียนระดับบัณฑิตศึกษาเพราะคิดว่าจะทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิต (ค่าเฉลี่ย = 4.62) กระตือรือร้นอยากที่จะเรียนเพื่อต้องการความรู้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.60) การสอบแต่ละครั้ง

ตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่ (ค่าเฉลี่ย = 4.50) ตามลำดับ และระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ศึกษาด้วยตนเองเพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.39) รู้สึกว่าความสำเร็จในการเรียนจะเป็นตัวกำหนดอนาคต (ค่าเฉลี่ย = 4.36) และขอขอบคุณว่าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากตำราเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.21) ตามลำดับ

5.1.5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านนิสัยทางการเรียน

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านนิสัยทางการเรียน โดยภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.19) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้าพเจ้ามีความสนใจและเข้าร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง (ค่าเฉลี่ย = 4.46) รองลงมาได้แก่ ขณะเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอน (ค่าเฉลี่ย = 4.39) ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.31) ขณะเรียนข้าพเจ้าจะจดคำบรรยายของเรื่องที่เรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.25) ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ (ค่าเฉลี่ย = 4.23) ข้าพเจ้าศึกษาหลักสูตรที่สนใจ ก่อนเข้ามาศึกษา ($\bar{X} = 4.19$) ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อเนื้อหาแต่ละวิชาเพื่อใช้สำหรับทบทวนบทเรียน และข้าพเจ้าจะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเนื้อหาวิชาที่เรียนจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย = 4.15) ข้าพเจ้าจะฝึกฝนทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.09) และข้าพเจ้าทบทวนหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน (ค่าเฉลี่ย = 3.66) ตามลำดับ

5.1.6 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ โดยภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อาจารย์เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย = 4.60) รองลงมาได้แก่ อาจารย์สอดแทรกประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน (ค่าเฉลี่ย = 4.52) อาจารย์ชี้แจงจุดประสงค์เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน (ค่าเฉลี่ย = 4.53) อาจารย์ชี้แจงวิธีการวัดผลการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.52) และอาจารย์ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.50) และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อาจารย์แนะนำเอกสาร ตำรา ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และอาจารย์ตรวจและให้คำแนะนำเกี่ยวกับผลงานของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย = 4.46) อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน โดยการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ (ค่าเฉลี่ย = 4.43) อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเป็นกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย = 4.39) และอาจารย์ใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนที่น่าสนใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.19) ตามลำดับ

5.1.7 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.24) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทในห้องเรียนมากกว่า 2 คน (ค่าเฉลี่ย = 4.53) และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องการเรียนรู้สามารถปรึกษาเพื่อนได้ และเพื่อนให้กำลังใจเรื่องเรียนของข้าพเจ้า (ค่าเฉลี่ย = 4.41) รองลงมา เมื่อมีงานกลุ่ม ข้าพเจ้าและเพื่อนจะร่วมกันทำ (ค่าเฉลี่ย = 4.38) เพื่อนรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า (ค่าเฉลี่ย = 4.37) มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อน (ค่าเฉลี่ย = 4.35) เพื่อนให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าในเรื่องการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 4.25) ข้าพเจ้าและเพื่อนจะทบทวนบทเรียนด้วยกัน (ค่าเฉลี่ย = 4.15) ข้าพเจ้าและเพื่อนจะชวนกันไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย = 3.84) และข้าพเจ้ามีเพื่อนต่างสาขาวิชาหรือต่างคณะ (ค่าเฉลี่ย = 3.75) ตามลำดับ

5.1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขององค์ประกอบ ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านนิสัยทางการเรียน ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ผลการศึกษา พบว่า นิสัยทางการเรียน และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.239 และ 0.198 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นิสัยทางการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวคิดของ กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์ (2536 :157) กล่าวว่า ที่ใดมีศิษย์และอาจารย์อยู่ด้วยกันในสภาพการที่เหมาะสม ก็เกิดการเรียนการถ่ายทอดวิชาการได้ ผู้เป็นศิษย์พร้อมที่จะรับความรู้ ต้องการความรู้ เมื่อผู้เป็นอาจารย์ถ่ายทอดความรู้ให้ศิษย์ก็จะรับเอาความรู้ได้ สามารถอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังนี้

ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีความผูกพัน ใกล้ชิด สนับสนุนในครอบครัว สอดคล้องกับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 27-30) กล่าวไว้ว่า พื้นฐานทางครอบครัว (Family Background) พื้นฐานทางครอบครัวถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาความคิด นับแต่การเตรียมพร้อมด้านโภชนาการที่เอื้อให้เซลล์สมองแข็งแรงสมบูรณ์ นอกจากนี้ครอบครัวยังเป็นพื้นฐานสำคัญของวิถีชีวิตโดยอิทธิพลจากการเลี้ยงดูที่อาจทำให้เด็กกล้าคิด กล้าทดลอง รวมทั้งประสบการณ์จากกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน การปฏิบัติตัวของคนในครอบครัวก็ส่งผลที่เป็นรากฐานทั้งความคิดและจิตใจ เด็กจะคิดได้คิดดีในทางบวกย่อมมาจากรากฐานสำคัญคือครอบครัว สอดคล้องกับ ขวัญชัย สงวนพงศ์ (2546 : 72-73) กล่าวว่า นักศึกษาสาขารัฐศาสตร์ไฟฟ้ากำลังหรือนักศึกษาในสาขาทางช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นความต้องการของตนเองและได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเรียนระดับบัณฑิตศึกษาเพราะคิดว่าจะทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิตจึงส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นอยากที่จะเรียนเพื่อต้องการความรู้มากขึ้นสอดคล้องกับ วรรณิ อังสิทธิพนพร (2544 : 78-79) พบว่า นิสัยทางการเรียนส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีลักษณะสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นิสิตที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มที่จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงด้วย ดังที่ แฟรงค์ เอ คลาร์ค (แปลโดย ทศพล โสภโณวงศ์. 2548 : 117) กล่าวไว้ว่า เราต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมในทุก ๆ วัน เพื่อชดเชยกับสิ่งที่เราได้ลืมไปแล้ว การเรียนรู้ในทุก ๆ วัน จะช่วยพัฒนา และปรับปรุงเราไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ใช่ เพียงแค่สิ่งที่เราได้ลืมไปแล้ว แต่สิ่งที่เราได้เรียนรู้มันจะไปช่วยปรับปรุงสิ่งที่เราเคยได้เรียนรู้ไปแล้วด้วย

ด้านนิสัยทางการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากนักศึกษามีการวางแผนทางการเรียน ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ ดังที่ วรรณิ อังสิทธิพนพร (2544 : 12) กล่าวไว้ว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียน การสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึกรู้ค่า นิยม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .46 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 84) พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ (2542 : 82) พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 119) องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดให้กับผู้เรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพราะว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดด้วย ดังที่ Stephen R.Covey (1996 แปลโดย สงกรานต์ จิตสุทธิภากร และนิรันดร์ เกชาคุปต์ (2547 : 65)) เมื่อเราทำสิ่งใดก็ตามด้วยความรู้ ทักษะ และความปรารถนาแล้ว จะทำให้เราสามารถทะลุไปสู่ระดับที่สูงกว่าเดิมได้

ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสอนเป็นหน้าที่หลักของอาจารย์ บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ตามวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ จรวัย ดำสะอาด (2550 : 76-77) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการสอน การสอน และการประเมินผล ทุกขั้นตอนย่อมนำมาซึ่ง การเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ ดังนั้นหากครูมีพฤติกรรมการสอนที่ดีก็ย่อมส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับ สุรีย์พร ใหญ่สง่า (2540 : 25) กล่าวว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส (2545 : 63) พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .47 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา อินทรสาร (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ต้องมีการพึ่งพาอาศัยในเรื่องของการเรียน และมีเพื่อนต่างสาขาวิชา เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในการศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับ จรวัย ดำสะอาด (2550 : 75-76) กล่าวว่า หากนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกลุ่มเพื่อนแล้วก็ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังที่ Stephen R.Covey (1996 แปลโดย สงกรานต์ จิตสุทธิภากร และนิรันดร์ เกชาคุปต์ (2547 :67)) คนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นให้ทำในสิ่งที่ตนต้องการ คนที่พึ่งพาตัวเองมักจะทำในสิ่งที่ตนต้องการด้วยความพยายามของตนเอง และสุดท้ายคนที่พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มักจะร่วมกันทำงานเพื่อความสำเร็จสูงสุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำวิจัยไปใช้และเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปร นิสัยทางการเรียน และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี พื้นฐานความรู้ระดับปริญญาตรีของนักศึกษา และอาชีพต่างก็มีความแตกต่างและหลากหลาย ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ควรมีการจัดกิจกรรมสัมพันธ์ให้เกิดความรู้จักกับนักศึกษาต่างสาขาวิชา เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เช่น การจัดปฐมนิเทศ เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุอื่น ที่คาดว่าอาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาคนอื่นๆ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป